

Управління культури і туризму Рівненської
облдержадміністрації
КЗ «Рівненська обласна бібліотека для дітей» РОР

Петро
Кралюк –
філософ,
письменник,
публіцист

/до 65-річчя від дня народження/

Біобібліографічний нарис для
організаторів дитячого читання

Рівне, 2023

Управління культури і туризму
Рівненської облдержадміністрації

КЗ «Рівненська обласна бібліотека для дітей» РОР

Петро Кралюк – філософ, письменник, публіцист

/до 65-річчя від дня народження/

**Біобібліографічний нарис для організаторів
дитячого читання**

Рівне, 2023

УДК 016:821

П 29

Петро Кралюк – філософ, письменник, публіцист : до 65-річчя від дня народження : біобібліогр. нарис для організаторів дит. читання / Рівнен. обл. б-ка для дітей ; уклад. З. Б. Мартинюк ; відп. за вип. Н. А. Назарук. – Рівне, 2023. – 44 с.

Біобібліографічний нарис присвячено науковцю, викладачу, письменникові Петру Михайловичу Кралюку. Посібник знайомить з життєписом П. Кралюка, його науковим та творчим доробком.

Видання адресоване викладачам, вчителям, бібліотечним працівникам.

Склала

Зінаїда Мартинюк

Відповідальна за випуск

Наталія Назарук

Комп'ютерна верстка

Світлана Молчанова

Від укладача

Біобібліографічний нарис присвячено видатній людині Волинського краю, науковцю та письменнику Петру Михайловичу Кралюку. Відкриває нарис розділ «Життєпис Петра Кралюка», який знайомить з його життєвим та творчим шляхом. Розділ «Історія – це пам'ять нації...» розповідає про літературну творчість письменника.

Бібліографічну частину посібника складають розділи: «Наукові праці та монографії», «Наукові праці, опубліковані в збірниках», «Публікації в періодичних виданнях», «Художні твори», «Художні твори, опубліковані у збірниках», «Література про П. М. Кралюка», «Публікації про П. М. Кралюка в мережі інтернет», «Зміст».

Матеріали в розділах подано за абеткою прізвищ авторів та назв творів. Допоміжний апарат біобібліографічного нарису містить «Іменний покажчик».

Життєпис Петра Кралюка

Петро Михайлович Кралюк – український філософ, письменник, публіцист. Він – доктор філософських наук, заслужений діяч науки і техніки України, професор, проректор з наукової роботи Національного університету «Острозька академія».

Народився Петро Кралюк 23 лютого 1958 року. Зростав у невеликому місті Ківерці на Волині. Вивчав

історію в Луцькому педагогічному інституті імені Лесі Українки, в 1979 році закінчив історичний факультет закладу. Працював спочатку сільським вчителем, з 1980 року – викладачем Луцького педагогічного інституту (нині Східноєвропейський університет).

Навчався він в аспірантурі Інституту суспільних наук Академії наук УРСР у Львові.

У 1988 році в Інституті філософії Академії наук України Петро Михайлович захистив дисертацію на здобуття ступеня кандидата філософських наук на тему «Антитринітаризм і суспільна думка України другої половини XVI – першої половини XVII століть», а в 1998 році – докторську дисертацію «Особливості взаємовпливу конфесійної та національної свідомості в українській суспільній думці XVI – першої половини XVII століть».

З 1999 року Петро Кралюк є членом спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій в Інституті філософії НАН України, а з 2005 року – головою спеціалізованої вченої ради по захисту дисертацій зі спеціальності «Релігієзнавство» (Історичні науки) у Національному університеті «Острозька академія».

Протягом 2000-2002 років П. М. Кралюк працював на посаді заступника директора з наукової роботи Рівненського інституту слов'янознавства Київського інституту «Слов'янський університет». З 2002 року працює в Національному університеті «Острозька академія»: від 2005 року – завідувачем кафедри релігієзнавства, водночас проректором з наукової роботи; від 2007 року – першим проректором з навчально-наукової роботи.

Петро Кралюк – автор понад 200 наукових публікацій з історії, філософії, релігієзнавства, політології, літературознавства, в тому числі: «Філософія відродження України» (Київ, 1990), «Особливості вияву національної свідомості в українській суспільній думці XVI – першої половини XVII століть» (Луцьк, 1996), «Духовні пошуки Мелетія Смотрицького» (Луцьк, 1997), «Острозька Біблія в контексті української та європейської культур» (Острог, 2006), «Волинь та Поділля в житті Тараса Шевченка» (Луцьк, 2007), «Білі плями в історії української філософії» (Луцьк, 2007), «Мелетій Смотрицький і українське духовно-культурне відродження кінця XVI – початку XVII століть» (Острог, 2007) та багатьох інших.

Петро Михайлович Кралюк був відповідальним редактором, заступником голови редколегії фундаментального видання «Острозька академія XVI-XVII століття. Енциклопедія» (Острог, 2010). Є членом редколегії журналу слов'янських філософів «Софія» (Ряшів, Польща).

Петро Кралюк є членом Національної спілки письменників України (з 2004 року) та переможцем і лауреатом низки літературних конкурсів та премій: міжнародного конкурсу «Гранослов» (1992); Всеукраїнського конкурсу «Україна. Духовні острови» (2008); Рівненської обласної премії імені Світочів (2008); премії імені М. В. Гоголя «Тріумф» (2009); переможцем у номінації «Гордість Волині» щорічної премії «Людина року Волинського краю» (2012); лауреатом премій: імені Якова Гальчевського (2012), імені Джеймса Мейса (2013), Всеукраїнської премії імені Уласа Самчука (2017), премії імені Івана Корсака (2018) за збірку художніх творів «Синопис».

**«Історія – це пам'ять нації...»
/історична проза П. Кралюка/**

Як зізнається Петро Михайлович Кралюк в одному зі своїх інтерв'ю, його літературна діяльність є додатком до діяльності наукової, викладацької та адміністративної.

Літературна творчість П. М. Кралюка напрочуд різноманітна: від серйозних наукових праць та енциклопедій до сатиричних оповідань. В його бібліографії можна знайти історичний детектив, фентезі, твори з елементами містики та ті, у яких він розмірковує над радянським минулим України з усіма міфами і цинізмом, притаманними тій добі.

Петро Кралюк – один з небагатьох сучасних письменників, які пишуть у жанрі історичного детективу, що є доволі рідкісним явищем в українській літературі. Звичайно, написання таких творів є складнішим, оскільки письменник повинен володіти не лише творчою уявою, а й глибокими знаннями, орієнтуватися в першоджерелах, сукупності хронологічного матеріалу.

Завдяки історичному фаху П. М. Кралюк дуже ґрунтовно і вдало виписує історичні художні твори, надаючи їм переконливості.

Проза Петра Кралюка – проза українського інтелектуала. Він не побутописець, його цікавлять не так сюжети, як метафізика буття. Це передовсім «проза ідей». У його творах можна бачити людину в океані історії. А ще романи й повісті П. Кралюка вражають літературним артистизмом і тонким ароматом та колоритом старовини.

Книга «Данило Острозький: образ, гаптований бісером» (Кралюк П. Данило Острозький: образ, гаптований бісером / П. Кралюк. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2017. – 288 с. – (Ім'я на обкладинці. Вип. 3) – роман-реконструкція. Саме так можна означити біографію родоначальника славетної княжої династії Данила Острозького. Автор книги відновлює не тільки життєпис князя та історичне тло його епохи, але й принципи та прийоми роботи творців давньої української книжності.

На наших землях йшла півстолітня війна (з 1340 по 1392 рр.). У горнилі цієї війни загинуло Руське князівство, яке можна вважати давньою Українською державою. Поширена думка, ніби Руське князівство загинуло після нашестя татарського хана Батия, який у 1240 році взяв Київ. Але Руське князівство не загинуло, воно збереглося на теренах нинішньої Правобережної України. До його складу ввійшла Волинь, Галичина й Поділля. Правитель цієї держави, князь Данило Романович, навіть отримав від Папи Римського королівську корону.

В середині XIV століття Руське королівство опинилося в стані кризи. У 1340 році польський король Казимир Великий розпочав боротьбу за «руську спадщину». Брали участь у ній Польща, Угорщина, Литва й Золота Орда. З перемінним успіхом війна за «руську спадщину» тривала до 1392 року. Її результатом стала ліквідація Руського королівства, землі якого захопила Польща й князі литовської династії Гедиміновичів. Останні зуміли створити Велике князівство Литовське, яке

успадкувало чимало політичних і культурних традицій Русі. Мовою державного спілкування в цьому князівстві була так звана мова руська, яка спиралася на книжну культуру Руського королівства.

Про війну за «руську спадщину» не збереглося жодних наших літописних свідчень. Про події цієї війни можна дізнатися лише з польських, угорських, німецьких джерел, а також частково з пізніших литовських літописів.

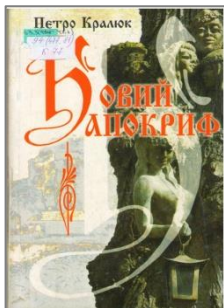
Роман «Данило Острозький: образ, гаптований бісером» є не лише художнім твором, а й своєрідним дослідженням, яке висвітлює події війни за «руську спадщину». Його головний герой – реальний історичний персонаж князь Данило Острозький, останній представник монаршої династії Руського королівства, який відіграв помітну роль у цій війні. П. М. Кралюк намагався не відходити від історичних фактів. Він вдався до «реконструкції свідчень», тобто створення «документів», які б не лише розповідали про героїв того часу, а й передавали «дух епохи». З цією метою письменник використав такі перлини давньоруської книжності, як збірник «Пчела», «Моління Данила Заточника», «Задонщина», повчання Феодосія Печерського, також інші твори та автентичні документи.

До книги П. М. Кралюка «Новий апокриф» **(Кралюк П. М. Новий апокриф / П. М. Кралюк. – Рівне, 2008. – 280 с.)** входять два твори: «Діоптра» та «Віднайдення раю».

Повість «Діоптра» умовно жанрово можна означити як історико-інтелектуальний детектив. Її сюжет побудований на пошуку нібито невідомого до сьогодні

творю мовознавця, письменника, церковного й освітнього діяча, архімандрита Мелетія Смотрицького.

Написана у динамічному кінематографічному стилі «Діоптра» тримає читача у постійній і неослабній напрузі. Історичні кадри легко і невимушено переходять у часи нинішні і навпаки, висвітлюючи повніше чи менше ту чи іншу постать, зокрема Кирила Транквіліона-Ставровецького, Касіяна Саковича, Гедеона Балабана, Швайпольта Фіоля та інших, а також двох головних героїв, Мелетія Смотрицького та автора – нашого сучасника. Для кращого орієнтування читачів у часі й просторі книга доповнена розділами «Персоналії» та «Глосарій» (тлумачний словничок маловживаних чи застарілих слів).

Повість «Діоптра» прикметна вільним трактуванням української культурної історії. Автор зізнається, що схильний до постмодернового розуміння історичного знання не як догм чи норми, а як шансу одного з можливих розвитків подій. Один із його героїв сміливо декларує: «Про минуле ми знаємо те, що хочемо знати». Сам же Крачук у післямові зізнається читачеві, що викладена версія подій не ґрунтується на раціональному знанні, а є радше інтуїтивною візією. «Автор не реконструює минуле, – пише він. – Він його відчуває. Минуле для нього – сучасне, а сучасне – минуле. І одне, і друге мають внутрішню основу – пригадування. З допомогою знаків-підказок відновлюємо знання, що дремає в нас. Зокрема й знання про минуле». Правда, «інтуїтивізм» саме тому й справляє враження, що спирається на ґрунтовну

обізнаність автора з перипетіями історичних подій та біографій діячів, про яких написано цю книгу. Отже – він також своєрідна маска, що приховує таємницю авторського методу. Йдеться про переломну добу української минувшини, тобто спробу ренесансу та реформацій на нашій землі, зокрема на Волині, наприкінці XVI століття та в перших десятиліттях XVII століття. Серед героїв «Діоптри» провідні інтелектуали того часу, такі як Максим Смотрицький, Касіян Сакович. Автор прагне оживити ці постаті, звільнити від стереотипів підручникових історій. Герої діють водночас у двох часових площинах, та ще й у різних умовних просторах. Слідопит-оповідач багато розмірковує про їхню долю, вони також приходять у його сни, моделюють гру його уяви.

Автор вибрав детектив як жанрову форму, реалізуючи популярну модель «пошукового» роману, добре знаного пересічному читачеві із творчості У. Еко, М. Павича, Д. Брауна. Сюжетні пригоди нанизуються довкола уявного пошуку героєм важливого культурного факту. Мова про останній прижиттєвий твір Максима-Мелетія Смотрицького, котрий начебто мав назву «Діоптра»: пошуками його слідів займаються водночас кілька персонажів твору, навколо цієї історії зав'язується цікава інтрига, а далі не обходиться без жертв та змови злих сил. Експлуатуючи популярну белетристичну схему, автор водночас впроваджує читача в цікаві мандри українського минулого, спонукає до роздуму над нездійсненими можливостями призабутої епохи, коли українство стояло на роздоріжжі й коли не змогло знайти адекватної відповіді на виклики свого часу.

Історія стає тим умовним пунктом, у якому відбувається символічна зустріч наших сучасників –

оповідача-вченого, антиквара-патріота Максима й пройдисвіта Калістрата, журналіста Андрія та діаспорного професора Кирила з тінями українського відродження Герасимом та Максимом Смотрицьким, Іваном Федоровим, Гедеоном Балабаном, Іовом Желізом (Почаївським), Касіяном Саковичем та багатьма іншими. Автор не береться викладати однозначну версію історії, його завдання – зробити читача співрозмовником, солідарним у пошуку, а для цього варто, передусім, дати інформацію для роздуму, зорієнтувати, залучити до інтелектуальної гри. Широкий культурний фон у цьому випадку не тільки не заважає бачити головне, він своєрідно перегукується з думками Максима Смотрицького та його сучасників.

Ключовим концептом твору П. Кралюка є ідея роду й пам'яті. Вона відлунує і в епіграфах, і в репліках дійових осіб, і в авторських рефлексіях.

В історичній повісті «Віднайдення раю» письменник по-новому висвітлює образ князя Володимира Васильковича, який зробив значний внесок у політичне та культурне життя Волинського князівства, розширив його територіальні межі, постійно цікавився церковними справами та переписуванням книг, але не здобув належного історичного визнання. Автор намагається переосмислити роль князя, донести до читачів значущість його діяльності.

Прагнучи «віднайдення раю», оповідач – освічена і зацікавлена історією людина – здійснює подорож Волиню та Поліссям, в ході якої з'ясовується невідоме, відкривається мальовнича природа, виникає безліч філософських питань.

Мандруючи сторінками видання, читачі знайомляться з історичними постатями, їхніми героїчними долями й непересічними поглядами на життя. Серед них – Василько Романович, княгиня Ольга, Данило Романович, Тадеуш Костюшко, Арсен Річинський, В'ячеслав Липинський та багато інших.

Книга щедро пересипана віршами непересічного, але на сьогодні дещо призабутого поета Дмитра Фальківського. Один з героїв повісті – Іван (та й сам оповідач) часто цитує Фальківського, розмірковує над його трагічною біографією.

Також згадуються Маргарита Малиновська, Дмитро Чижевський, Леся Українка, Олена Пчілка, Федір Достоєвський. Наводячи цікаві і маловідомі факти про життя та діяльність цих видатних особистостей, П. Кралюк спонукає читачів до власних наукових пошуків, звернення до першоджерел.

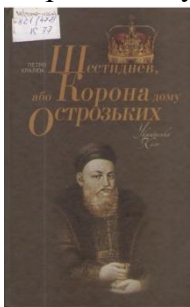
Надзвичайно широкою є географія твору, яка охоплює не лише волинські та поліські землі: Ковель, Сехновичі, Колки, Шацькі озера, Луцьк, а й білоруські та польські: Кобрин, Лепеси, Віскули, Малориту, Варшаву.

Повість «Віднайдення раю» є прикладом ґрунтовного опрацювання матеріалу і одним із засобів того, як «оживити» історичну літературу, зробити її цікавою та доступною.

Проза Петра Кралюка – прониклива, багатовимірна, по-філософському глибока. До таких творів відноситься роман «Шестиднев, або Корона дому Острозьких» **(Кралюк П. Шестиднев, або Корона дому Острозьких :**

роман / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2010. – 320 с.).

Некоронований король України-Руси, найбагатша людина Речі Посполитої – князь Василь-Костянтин Острозький, відчуваючи наближення смерті, замовляє слугі – малярів Івану – свій портрет. Причому художник мусить намалювати князя впродовж шести днів. Митець мерщій береться до роботи, а «монарх», позуючи йому, пригадує все своє звитяжне і водночас таке стражденне життя. Нерідко подумки Іван сперечається з князем, засуджуючи

сумнівні діяння можновладця: «Так, милостивий князю, щоби лишитися в пам'яті прийдешніх, мучеником стати потрібно. Або пролити багато крові. Ще краще – одне і друге содіяти. Тоді тебе не забудуть – напевне! Та не хочу я кров лити, ні страждань приймати. Хочу просто жити. Творити красу. Її дав Бог! Хай забудуть мене. Але зостануться у церквах мальовані

мною ікони, лишиться і цей портрет. Щось оповідають людям вони... Щось казатимуть». Розповідь заворожує. Тут і гостросюжетний політичний детектив, похмура середньовічна містика, давні чарівні легенди, життя справді видатних людей, велике та вірне кохання й водночас – неймовірні пригоди, масштабні батальні сцени з карколомною зміною подій та обличч... І – неквапливий потік свідомості виснаженої життям, самотньої людини, – така собі сповідь перед нами, нащадками: «Мені – за вісімдесят. Мало хто доживає до таких літ. Іноді видається, що я прожив декілька життів – добрих, поганих, щасливих, просто ніяких. Давно померла моя дружина Софія, народивши перед кончиною сина Олександра. Тепер і його нема. Відійшли у вічність інші діти – дві дочки, Катерина

та Гальшка; син Костянтин. Лише найстарший живе. При хрещенні нарекли його Іваном, але тепер усі Янушем кличуть. Маю що згадувати. Можу годинами сидіти в задумі. А перед моїми очима бовваніють лики різних людей. Деякі змаліли, розмилися. Призабулися й діяння людські. Та можна домислити їх, побачити такими, як хочеться. То мій світ. І я у нім судія».

Фактично все життя Василь-Костянтин Острозький змушений був боротися за спадок батька. Врешті-решт він переміг і став найзаможнішою людиною Речі Посполитої. Але чи можна назвати його щасливим? Рано втративши кохану дружину, князь більше не брав шлюб – зберігав вірність покійній Софії. Він пережив майже всіх своїй дітей, крім старшого сина Івана. Був палким захисником православ'я від церковної унії, однак двоє його власних синів – Іван (Януш) та Костянтин – стали католиками.

Усвідомлюючи небезпеку культурної експансії католиків, Василь-Костянтин Острозький, незадовго після Люблінської унії, засновує Острозьку академію (близько 1576 р.), закладає в Острозі одну з найбільших тогочасних друкарень в Україні, видає Острозьку Біблію (1580-1581), при його дворі формується гурток учених-полемістів, які дискутували з католиками.

Ще один персонаж роману – «цар Наливай» – козацький ватажок Семерій (Северин) Наливайко, якого Петро Кралюк називає чи не найяскравішою і водночас чи не найзагадковішою фігурою української історії кінця XVI ст. Про нього склали легенди, борців проти церковної унії навіть іменували наливайківцями, а православну церкву в Україні на початку XVII ст. називали наливайківською. У «Шестидневі...» розповідається, як

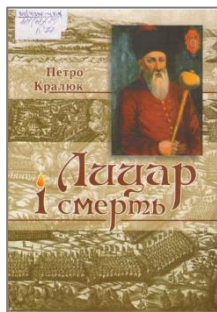
родина Наливайків перебралася в Острог під покровительство В.-К. Острозького. Старший брат Семерія – Даміан (Дем'ян) – навіть зробив блискучу кар'єру при дворі князя, ставши однією з центральних фігур Острозького релігійно-культурного осередку. Потім Северин Наливайко подався на Січ, а згодом, здобувши належний козацький вишкіл, повернувся в Острог, де служив у надвірному війську князя.

На чолі козацьких загонів С. Наливайко у 1594-1595 рр. здійснив походи в Молдавію, а також на землі у гирлі Подунав'я, які контролювалися турками. Знав про це й схвалював такі походи і Василь-Костянтин Острозький, – наголошується в «Шестидневі...», – адже вони стримували експансію татар і турків на землі України. Однак восени та взимку Семерій зі своїми «свавільними козаками» «осідав на лежах» (переважно на Поділлі, Поліссі й Білорусі), грабуючи місцевих шляхтичів. Зрозуміло, це викликало обурення у можновладців Речі Посполитої. Врешті-решт Наливайка разом з іншими козацькими ватажками схопив польний гетьман Станіслав Жолкевський і привіз до Варшави. Семерія довго катували – прагнули отримати компромат на В.-К. Острозького, який у той час різко виступав проти короля й церковної унії; однак бранець не виказав князя. Чи не найбільш хвилюючі, зворушливі сторінки роману – прощання Василя-Костянтина з Семерієм. Князь таємно відвідує козацького ватажка у в'язниці: «Підходжу до Наливая. І враз обіймаю його – як рідного. Сина? Не чекав він такого. І я не чекав. Триває це якусь мить. „Кріпися, Семерію”, – кажу на прощання. Більше нічого не можу сказати. На мої очі навертаються сльози. Та Наливай уже не бачить їх... Він майже не знав батька свого. А я батьком йому не став. Зате Наливай учинив, як вдячний син».

С. Наливайка стратили 1597 р. на ринку у Варшаві, відрубавши голову, а потім четвертували тіло. Але в романі цього немає: «Кат штовхнув смертника, мовляв: іди до лобного місця. Але той не йде. Просить ката розв'язати руки. Кат дивиться на сторожу. Що чинити? Йому дають знак. Хай так буде – остання воля. Кат звільняє руки Семерія від пуг. Той розправляє їх – наче птах. Ось він зараз полетить – далеко, на свою Волинь, Подолію, Україну, Дике поле».

Розповсюджується версія, що предком Острозьких був король Данило Галицький. І саме його корону наприкінці роману тримає в руках Василь-Костянтин, позуючи художнику. Але... Картину завершено, й старий князь раптово помирає. Митець, непомітно від слуг, забирає корону з собою. Не для наживи – сподівається, що настане час і її одягне достойна людина.

Приклад життя князя Василя-Костянтина Острозького засвідчує, що якими б не були матеріальні багатства, про них швидко забувають, а пам'ятають про духовні цінності. На щастя, Василь-Костянтин полишив після себе такі цінності... Як ніхто з українських можновладців минулого..

Книга «Лицар і смерть» (Кралюк П. Лицар і смерть. Дума про гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного : [повість] / П. Кралюк. – Острог : Вид-во Національного ун-ту «Острозька академія», 2012. – 136 с.) – один із перших літературних творів про «таку суперечливу постать в українській історії, як гетьман Сагайдачний» (П. Кралюк). За

основу автор взяв жалобні вірші, написані на смерть гетьмана. У книзі розповідається про те, як після смерті Петра Конашевича-Сагайдачного митрополит Іов Борецький доручає ректорові Київської братської школи Касяну Саковичу та його учням написати жалобні вірші на погребіння гетьмана. Книга «Лицар і смерть» – історія написання цих поезій, під час роботи над якими автори згадують життя видатного полководця, його складні політичні відносини з владою Речі Посполитої та козаками. Із вірша-плачу відомо про походження гетьмана Сагайдачного, про його навчання, основні військові дії, в яких він брав участь.

Конашевич-Сагайдачний походив із Підгір'я (південно-західної частини Галичини). Стосовно сім'ї майбутнього гетьмана побутує думка, що батьки його були дрібними шляхтичами.

Про дитячі та юнацькі роки Конашевича-Сагайдачного практично нічого не відомо. У «Віршах...» лише вказується, що він ішов до Острога вивчати науки. Навчався в Острозькій академії, заснованій князем Василем-Костянтином Острозьким. Навчання Сагайдачного в академії припало орієнтовно на кінець 80-х – початок 90-х р. XVI ст.

У «Віршах...» описуються основні віхи військової біографії Конашевича-Сагайдачного. Зокрема, згадується взяття ним Кафи в 1616 році, участь у польсько-російській війні 1617-1618 рр. і, звісно, участь у Хотинській битві.

Герої твору Петра Кралюка міркують про сенс людського життя та смерть. «Касян Сакович звертається до життєпису Сагайдачного, разом з учнями він міркує про

його життя, про смерть, про те, як він помер. Бо як на мене, тут є певна загадка», – розповідає письменник. Справа в тому, що офіційно гетьман загинув внаслідок вогнепального поранення руки під час битви під Хотиним. Проте деякі історики зазначають, що існує версія отруєння.

Перегорнувши останню сторінку книги про видатного українського гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, пригадуються слова Сенеки: «Пам'ять про великих людей має для нас не менше значення, ніж їхня жива присутність».

Петро Михайлович Кралюк – одна з найунікальніших постатей в українській літературі та науці. Він вражає своєю ерудицією. Автор може вести розмову про будь-кого: про вченого-енциклопедиста доби Відродження Яна Лятоса, астронома й астролога Юрія Котермака, прозваного Ю. Дрогобичем, про батька й сина Герасима та Мелетія Смотрицьких, полеміста Стефана Зизанія, про невідомих нам Ієроніма Загоровського, Казимира Ліщинського, Бернарда Маційовського та багатьох інших історичних персонажів. Автор докладно характеризує кожного в широкому історичному контексті.

Творчість Петра Кралюка має надзвичайно цінне значення для пізнання історії краю наших предків. Автор, наче археолог, опускається у занедбані підвали замків, костелів, церков, знаходить там щось, опредмечує його і пропонує читачам.

Про книги П. М. Кралюка можна сказати словами одного з персонажів його книг: «...труд книжника не кожен цінує. Та потрібен він не менше, ніж труд ратая,

умільця-ремісника, воїна. Бо хто ми без книги своєї? Істоти безсловесні, пам'ять про яких губиться у віках».

Наукові праці, монографії П. М. Кралюка

«Білі плями» в історії української філософії : наук. нариси / П. Кралюк. – Луцьк : Твердиня, 2007. – 164 с.

Біля витоків української мудрості: філософська та релігійна думка народів Північного Причорномор'я VII ст. до н.е. - II ст. н.е. / П. Кралюк, С. Бондар. – Київ : Світ знань, 2009. – 270 с.

Богдан Хмельницький: легенда і людина / П. Кралюк. – Київ : Довженко Букс, 2018. – 282 с.

Василь Суразький: апологія православної традиції / П. Кралюк, М. Якубович. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011.

Вишенський і Волинь / П. М. Кралюк. – Луцьк, 1996. – 22 с.

Волинь та Поділля в житті Тараса Шевченка / П. М. Кралюк. – Луцьк : Твердиня, 2007. – 108 с.

Волинь в житті та творчості Тараса Шевченка : монографія / П. Кралюк. – Луцьк : Твердиня, 2006. – 79 с.

Греко-католицька церква в етнічному розвитку українського та білоруського народів / П. Кралюк, В. Бубенщиков. – Львів : Сполом, 2004.

Духовні пошуки Мелетія Смотрицького / П. М. Кралюк. – Київ : Український центр духовної культури, 1997. – 192 с. – (Духовні скарби України).

Іван Котляревський: між імперією та Україною / П. Кралюк. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2021. – 248 с. – (Ім'я на обкладинці).

Історія України «без брому»: розвиток державності на українських землях / П. М. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2020. – 424 с. – (Великий науковий проект).

Історія філософії України : навч. посіб. / П. М. Кралюк. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. – 650 с.

Князі Острозькі / П. Кралюк, Я. Хаврук. – Харків : Фоліо, 2012. – 121 с. – (Знамениті українці).

Козацтво в контексті українсько-польських стосунків: літературні інтерпретації раннього модерного періоду : монографія / П. М. Кралюк. – Київ : КНТ, 2015. – 282 с.

Козацька міфологія України: творці та епігони / П. М. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2017. – 394 с. – (Великий науковий проект).

Луцьке хрестовоздвиженське братство / П. Кралюк. – Луцьк, 1996. – 53 с.

Любомудри Володимирії / П. М. Кралюк. – Луцьк, 2009. – 168 с.

Марево революції / П. М. Кралюк. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2017. – 304 с. – (Magistra vitae).

Мелетій Смотрицький і українське духовно-культурне відродження кінця XVI – початку XVII ст. / П. М. Кралюк. – Острог, 2007. – 208 с.

Між анархією та монархією / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2020. – 288 с.

Особливості взаємовпливу національної та конфесійної свідомості в українській суспільній думці XVI – першої половини XVII ст. / П. М. Кралюк. – Київ : Ін-т філософії НАНУ, 1998. – 28 с.

Особливості вияву національної свідомості в українській суспільній думці XVI – першої половини XVII ст. / П. М. Кралюк. – Луцьк : Надстир'я, 1996.

Острозький культурний центр та становлення Києво-Могилянської академії : монографія / П. М. Кралюк. – Київ, 2016. – 240 с.

Петро Конашевич-Сагайдачний – творець української нації? / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2019. – 170 с. – (Великий науковий проект).

Півтори тисячі років разом : спільна історія українського і тюркських народів / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2018. – 282 с.

Прийняття і сприйняття християнства в Русі-Україні : монографія / П. Кралюк. – Київ : КНТ, 2015. – 136 с.

Роман Мстиславович, князь Волинський і Галицький : іст.-біогр. нарис / П. М. Кралюк. – Луцьк : Надстир'я, 1999. – 76 с.

Таємний агент Микола Гоголь, або Про що розповідає «Тарас Бульба» : нарис / П. М. Кралюк. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2016. – 176 с.

Тарас Шевченко: не зауважене / П. М. Кралюк. – Київ, 2015. – 232 с.

Татари на Волині: історія, культура, контакти : монографія / П. М. Кралюк, М. М. Якубович, В. В. Щепанський. – Вінниця : Твори, 2018. – 206 с. – (Бібліотека ісламознавства).

«Тренос» Мелетія Смотрицького в дискурсі західної філософської думки / П. М. Кралюк, В. В. Щепанський, М. М. Якубович. – Київ, 2015. – 220 с.

Український месіанізм : монографія / І. Д. Пасічник, П. М. Кралюк. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013.

Українці і поляки: 1000 років (не)порозуміння / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2021. – 320 с.

Чорна рада / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2018. – 201 с. – (Великий науковий проект).

Ян Лятос: ренесансна філософія та наука на українських землях / П. М. Кралюк, М. М. Якубович. – Острог, 2011. – 144 с.

Ярослав Мудрий / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2018. – 156 с. – (Великий науковий проект).

Наукові публікації П. М. Кралюка в збірниках

Андрій Вишоватий і Волинь / П. М. Кралюк // Минуле і сучасне Волині : іст. постаті краю : тези доповідей і повідомлень V Волин. іст.-краєзн. конф., 11-13 жовт. 1991 р. / Луцький держ. пед. ін-т ім. Л. Українки ; Волин. обл. т-во краєзн. – Луцьк, 1991. – С. 51.

Волинь у житті Тараса Шевченка / П. Кралюк // Шевченкові верстви : зб. : до 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка. – Рівне, 2013. – С. 9-69.

Володимир – Стольний град Волині ; Звідки пішла Руська земля, або Сила м'якого знака ; Москва сльозам не вірить, або Чи є росіяни слов'янами? ; Інтелектуал-християнин у «постязичницькому» суспільстві : спроба реконструкції життєпису агіографа Нестора ; Євангеліє княгині Жеславської ; Феномен Степана Бандери ; Людина, яка змінила українську історію : переможні битви Петра Сагайдачного ; Геній знайомиться зі святинею : Шевченко й Пересопницьке Євангеліє / П. Кралюк // Сила м'якого знака, або Повернення Руської правди / за заг. ред. Л. Івшиної. – Вид. третє, стереотип. – Київ, 2012. – С. 96-105, 144-155, 310-323, 360-366, 653-665, 691-713, 714-723, 737-743.

Дослідження історії Хмельниччини і Берестецької битви М. Костомаровим під час його перебування на Волині / П. Кралюк // Берестецька битва в історії України : іст. зб. матеріалів восьмої всеукр. наук.-краєзн. конф.,

присвяченої 350-річчю битви під Берестечком, 16-17 черв. 2001 р. / Рівнен. обл. краєзн. т-во. – Рівне, 2001. – С. 33-36.

Іконопис у Київській Русі : (за літописними джерелами) / П. Кралюк // Пам'ятки сакрального мистецтва Волині на межі тисячоліть: питання дослідження, збереження та реставрації : наук. зб. : матеріали VI міжнар. наук. конф. по волин. іконопису, м. Луцьк, 1-3 груд. 1999 р. / Волин. обл. упр. культури ; Волин. краєзн. музей ; Музей волин. ікони. – Луцьк, 1999. – С. 35-36.

Інтерпретація Т. Шевченком битви під Берестечком / П. Кралюк // Берестецька битва в історії України : зб. тез наук. конф. / Держ. іст.-меморіал. заповідник «Поле Берестецької битви» ; авт.-упоряд.: Л. Є. Галабуз, Г. П. Лотоцький. – Рівне, 2006. – С. 88-90.

Книговидання та Берестейська унія: комунікативний аспект / П. Кралюк // Волинська книга: історія, дослідження, колекціонування : наук. зб. Вип. 1 / Держ. іст.-культур. заповідник м. Острога ; Музей книги та друкарства. – Острог, 2005. – С. 61-67.

Князі Острозькі як легітимні зверхники Русі : (інтерпретації Олександра Гваньїні та Іоанна Домбровського) / П. Кралюк // Наукові записки. Історичні науки : матеріали міжнар. конф. «Князь Василь-Костянтин Острозький в історії України та Європи», 15-17 жовт. 2008 р. Вип. 13. – Острог, 2008. – С. 4-8.

Культурно-релігійне життя Дубна в кінці XVI – на початку XVII століть / П. Кралюк // Магдебурзькому праву у місті Дубні – 500 років : матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. – Луцьк, 2007. – С. 95-97.

Особливості поширення й функціонування біблійних текстів на українських землях у період Середньовіччя / П. М. Кралюк // Пересопницьке Євангеліє – видатна пам'ятка української національної культури : матеріали Всеукр. міждисциплінар. наук. конф., присвяч. 450-річчю написання Пересопницького Євангелія / ред. М. В. Попович ; рецензент В. Є. Берковський. – Ізяслав ; Острог, 2011. – С. 38-52.

Острозька Біблія та філософська й богословська думка в Острозькій академії / П. Кралюк // Наукові записки. Серія «Філософія» : матеріали конф. «Віра і розум в історії слов'янської філософії» : (до 430-річчя з дня народження М. Смотрицького). Вип. 4. – Острог, 2008. – С. 3-13.

Острозький літописець як українська писемна пам'ятка початку 17 століття / П. Кралюк // Наукові записки. Історичні науки. Вип.7 : до 40-ліття Укр. іст. т-ва / Нац. ун-т «Острозька академія» ; Укр. іст. т-во. – Острог ; Торонто ; Нью-Йорк, 2006. – С. 189-199.

Парадокси українсько-польських стосунків: образи князів Вишневецьких у польській та українській літературі / П. Кралюк // Історія музейництва, пам'яткоохоронної справи, краєзнавства і туризму в Острозі та на Волині : наук. зб. Вип. 3 / упоряд. М. П. Манько. – Острог, 2011. – С. 362-370.

Питання, що потребує ясності ; «Зійдемося до Києва і встановимо закон...» ; Жінка й тягар влади ; «Філософ на троні» ; Молдавська держава – один із нащадків Руського королівства? ; Родоначальники дому Острозьких / П.

Кралюк // Корона, або Спадщина Королівства Руського. – Київ, 2017. – С. 26-37, 50-56, 76-81, 82-88, 164-169, 177-191.

Повстанець чи державник, міфічний та історичний Северин Наливайко / П. Кралюк, І. Пасічник // Нариси воєнно-політичної історії України : навч. посіб. / Нац. ун-т «Острозька академія» ; В. Атаманенко та ін. – Острог, 2014. – С. 67-78.

Погляди Т. Шевченка на український етнос / П. М. Кралюк // Проблеми й перспективи співпраці громадських організацій та політичних партій : матеріали конф., 22 черв. 2002 р., м. Київ. – Київ, 2002. – С. 151-160.

Пропаша сила, або Загадковий співець таємничої Волині / П. Кралюк // Стефанович О. Похитнулися міри й виміри : твори / О. Стефанович. – Рівне ; Острог, 2009. – С. 46-53.

Проти кого була спрямована Острозька Біблія? / П. Кралюк // Волинь і волинське зарубіжжя : тези доповідей та повідомлень Міжнар. наук. конф., Луцьк, 16-18 черв. 1994 р. – Луцьк, 1994. – С. 209-211.

Тенденції розвитку релігійного й культурного життя на українських землях у XVI-XVII ст. / П. М. Кралюк // Пересопницьке Євангеліє – видатна пам'ятка української національної культури : матеріали Всеукр. міждисциплінар. наук. конф., присвяч. 450-річчю написання Пересопницького Євангелія / ред. М. В. Попович ; рецензент В. П. Берковський. – Ізяслав ; Острог, 2011. – С. 29-37.

Шевченко й Пересопницьке Євангеліє / П. Кралюк // Пересопницьке Євангеліє – видатна пам'ятка української національної культури : матеріали Всеукр. міждисциплінар. наук. конф., присвяч. 450-річчю написання Пересопницького Євангелія / ред. М. В. Попович ; рецензент В. П. Берковський. – Ізяслав ; Острог, 2011. – С. 100-105.

Публікації в періодичних виданнях

Анна Київська і Реймське Євангеліє / П. М. Кралюк, В. П. Лавренчук // Нова педагогічна думка. – 2021. – № 2. – С. 92-95.

Антибільшовицький блок народів : [інтернаціональний склад УПА] / П. Кралюк // Історія та правознавство. – 2020. – № 28-30. – С. 80-82.

Багатоликий Мазепа: конструктивне, трагічне, трагікомічне / П. Кралюк // Погорина. – 2010. – № 14/15. – С. 385-389.

«Бандера ніби «зустрівся» з Вишневецьким...» : інтерв'ю біля робочого столу / П. Кралюк ; розмову вела С. Короненко // Літ. Україна. – 2011. – № 26, 14 лип. – С. 10.

Берія-українізатор : готуючись до уроку / П. Кралюк // Історія та правознавство. – 2020. – № 31-33. – С. 76-78.

Біблійні переклади Франциска Скорини та їх вплив на видання україномовних новозавітних текстів часів Реформації / П. Кралюк // Бібл. вісник. – 2017. – № 3. – С. 11-16.

Василь-Костянтин Острозький: погляд крізь століття / П. Кралюк // Дивосвіт. – 2009. – № 1. – С. 41-43.

Василь-Костянтин Острозький – фундатор незалежної України / П. Кралюк // Волинь. – 2008. – 22 лют. – С. 7.

Від Яреми Вишневецького до Степана Бандери / П. Кралюк // Літ. Україна. – 2013. – № 12, 21 берез. – С. 5.

Вірші на жалісний погреб Петра Конашевича-Сагайдачного / П. Кралюк // Погорина. – 2012. – № 20/21. – С. 281-285.

Енциклопедія «Острозька академія»: формати століть / П. Кралюк ; бесіду вів В. Мазаний // Літ. Україна. – 2012. – № 5, 2 лют. – С. 1, 3.

Князь Володимир народився у волинських Будятичах? / П. Кралюк ; розмову вів Є. Цимбалюк // Вільне слово. – 2012. – № 3, 5 січ. – С. 5.

«Може тепер до політиків дійде...» : [письменник про початок творчості та особливості творчого процесу] / П. Кралюк ; розмову вела С. Короненко // Літ. Україна. – 2014. – № 37-38, 2 жовт. – С. 4.

Незвична пісня про битву під Берестечком // Літ. Україна. – 2015. – № 10, 5 берез. – С. 11.

Непоцінований класик : [про письменника та перекладача Бориса Тена (М. В. Хомичевського)] / П. Кралюк // Дивосвіт. – 2009. – № 1. – С. 28-29.

«Острозька академія»: поступ енциклопедичний / П. Кралюк ; розмову вів В. Мазаний // Вільне слово. – 2012. – № 9, 31 січ. – С. 4.

Острозький літописець як українська писемна пам'ятка початку XVII ст. / П. Кралюк // Погорина. – 2010. – № 14/15. – С. 370-375.

Патріарх дисидентів : пам'яті Левка Лук'яненка / П. Кралюк // Українська літературна газета. – 2018. – № 14, 13 лип. – С. 1, 5.

Пересопницьке Євангеліє: від Мазепи й Шевченка до президентів України / П. Кралюк // Друг читача. – 2010. – № 12. – С. 5.

Про благу вість від княгині Жеславської : [історія Пересопницького Євангелія] / П. Кралюк // Рівне вечірнє. – 2011. – 14 лип. – С. 19.

Про справжню Другу світову : [про книгу М. Жулинського «Моя Друга світова»] / П. Кралюк // Літ. Україна. – 2017. – № 27, 13 лип. – С. 11.

Пророцтва Шевченка про Україну, Росію та Польщу / П. Кралюк // Рівненська газета. – 2014. – № 11, 13 берез. – С. 4.

Світлотіні Юрія Луценка : [про книгу «По обидва боки колючого дроту»] / П. Кралюк // Літ. Україна. – 2015. – № 17, 23 квіт. – С. 12.

Син своєї землі : пам'яті Богдана Бастюка / П. Кралюк // Літ. Україна. – 2014. – № 45, 20 листоп. – С. 15.

Там, де писалося Пересопницьке Євангеліє / П. Кралюк // Погорина. – 2010. – № 14/15. – С. 309-312.

Творець європейської Конституції : [про польського правника, філософа, політика Гуго Коллонтая] / П. Кралюк // Погорина. – 2010. – № 14/15. – С. 366-369.

Україна vs Росія : [історична основа роману П. Куліша «Чорна рада»] / П. Кралюк // Історія та правознавство. – 2019. – № 31-33. – С. 7-8.

«Українську еліту ми втратили ще в XVII столітті» : [вихід у світ книги «Шестиднев, або Корона дому Острозьких»] / П. Кралюк ; розмову вів В. Коскін // Літ. Україна. – 2010. – № 47, 23 груд. – С. 1, 7.

Федір Достоєвський – українець, який писав російською мовою? / П. Кралюк // Літ. Україна. – 2013. – № 43, 7 листоп. – С. 6.

Феномен мовного протесту, або Мимовільні нащадки Олександра Потебні / П. Кралюк // Погорина. – 2012. – № 20/21. – С. 279-280.

Хто був автором Галицько-Волинського літопису? / П. Кралюк // Погорина. – 2011. – № 16/17. – С. 295-300.

Чи перетруть нас жорна? / П. Кралюк // Погорина. – 2012. – № 20/21. – С. 248-250. – Рец. на кн.: Самчук У. Шумлять жорна / У. Самчук. – Рівне : Азалія, 2012.

Шевченко і стереотипи : [ставлення Т. Шевченка до Г. Сковороди та Б. Хмельницького] / П. Кралюк // Київ. – 2014. – № 2. – С. 8-10.

Шевченко на Волині: здогади і контрверсії / П. Кралюк ; розмову вів В. Мазаний // Літ. Україна. – 2013. – № 48, 12 груд. – С. 4.

Як Іван Котляревський кинув виклик Російській імперії / П. Кралюк // Історія та правознавство. – 2020. – № 1-3. – С. 41-43.

Художні твори П. М. Кралюка

Апокриф : оповідання / П. М. Кралюк. – Львів : Сполом, 2005. – 160 с.

Данило Острозький: образ, гаптований бісером : роман-реконструкція / П. М. Кралюк. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2016. – 288 с.

Діоптра, або Дзеркало, в якому бачимо не лише себе, а й інших, подорожуючи в часі та просторі : іст.-інтелект. детектив / П. М. Кралюк. – Луцьк : Твердиня, 2007. – 116 с. – (Пантеон).

Каган і хохлята / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2019. – 440 с. – (Букліт).

Княжими шляхами Волині. Віднайдення раю / П. М. Кралюк. – Луцьк : Волин. обл. друк., 2010. – 160 с.

Лицар і смерть : дума про гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного : [повість] / П. М. Кралюк. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2012. – 136 с.

Новий апокриф / П. М. Кралюк. – Рівне, 2008. – 280 с.

Новий апокриф : оповіді про князя-філософа Володимира Васильковича, Мелетія Смотрицького, Тадеуша Костюшка та інших персонажів минулого / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2022. – 352 с. – (Ретророман).

Попи марксистського приходу : памфлет, песиміст. комедія / П. Кралюк. – Київ, 1994. – 47 с.

Реліквія : роман / П. М. Кралюк. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2010. – 290 с.

Реліквія : шість днів з життя князя Василя-Костянтина Острозького / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2022. – 320 с. – (Ретророман).

Римейк : роман / П. Кралюк. – Луцьк, 2009. – 180 с.

Сильні та самотні : роман / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2001. – 280 с.

Сильні та самотні : три розмови про українську ідентичність / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2022. – 352 с. – (Ретророман).

Синопис : роман, повісті, новела / П. М. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2014. – 688 с.

Справжній Мазепа : роман / П. Кралюк. – Харків : Фоліо, 2017. – 224 с.

Справжній Мазепа : роман / П. Кралюк. – К. : Довженко Букс, 2018. – 219 с.

Фабрика(ція) : геополіт. повість, або діатриба / П. М. Кралюк. – Луцьк, 2015. – 188 с.

Шестиднев, або Корона дому Острозьких : роман / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2010. – 320 с.

Художні твори П. М. Кралюка, опубліковані в збірниках

Вій : (переспів) / П. Кралюк // Літературна Рівненщина : антол. Вип. 2 / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне, 2010. – С. 191-197.

Герої наших днів : новела / П. Кралюк // Погорина : літ.-мист. альм. – Рівне, 2003. – Вип. 5. – С. 24-29.

Головне гобі. Забобони. Анекдоти / П. Кралюк // Посмішка чорного kota : зб. / упоряд. М. Ф. Слабошпицький. – Київ, 2011. – С. 270-273.

Зона : (повість) / П. Кралюк // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини. – Рівне, 2006. – С. 57-82.

Катахрезис : [оповідання] / П. Кралюк // Літературна Рівненщина : антол. : до 20-річчя обл. організації письменників. – Рівне, 2005. – С. 253-270.

Повчальна прогулянка : оповідання / П. Кралюк // Шевченкові верстви : зб. : до 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка. – Рівне, 2013. – С. 312-345.

Реліквія : роман / П. Кралюк // Погорина : літ.-
краєзн. журн. Рівненщини. – 2010. – № 10/11. – С. 3-116.

Література про П. М. Кралюка

Адамчук А. Петро Кралюк – проректор
Національного університету «Острозька академія» –
лауреат Всеукраїнської літературної премії імені Уласа
Самчука / А. Адамчук // Рівне вечірнє. – 2016. – 25 лют. –
С. 17.

Берега Ю. Шевченко, наближений до Волині :
[презентація книги П. Кралюка «Волинський Кобзар»] / Ю.
Берега // Вісті Рівненщини. – 2014. – № 46, 14 листоп. – С.
16.

Білоус П. Шість днів і все життя князя Острозького /
П. Білоус // Літ. Україна. – 2011. – № 11, 17 берез. – С. 10. –
Рец. на кн. : Кралюк, П. Шестиднев, або Корона дому
Острозьких : роман / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал,
2010.

Бондар-Терещенко І. Коли ми вмирали / І. Бондар-
Терещенко // Україна молода. – 2013. – № 101, 17 лип. – С.
12. – Рец. на кн. : Кралюк, П. Сильні та самотні / П.
Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2010.

Бондаренко С. Вінграновський Кралюкові не
заважав : [про романи П. Кралюка «Шестиднев, або Корона
роду Острозьких» та М. Вінграновського «Наливайко»] / С.
Бондаренко // Літ. Україна. – 2010. – № 45, 9 груд. – С. 2.

Вокальчук Г. Епістола автохтонам, або ж Нібито рецензія на нібито детектив / Г. Вокальчук // Погорина. – 2007. – № 2/3. – С. 204-209. – Рец. на кн. : Кралюк П. Діоптра, або Дзеркало, в якому бачимо не лише себе, а й інших, подорожуючи в часі та просторі : іст.-інтелект. детектив. – Луцьк : Твердиня, 2007. – 116 с. – (Пантеон).

Гринів О. Дехуроріянізація чи деукраїнізація: історія за Табачником навиворіт? : [висвітлення історії України в наукових працях П. М. Кралюка] / О. Гринів // Літ. Україна. – 2016. – 20 жовт. – С. 11.

Дзьобик Ю. У Луцьку вперше вручили літературну премію імені Івана Корсака : [Петру Кралюку – за книгу «Синопис» (2018)] / Ю. Дзьобик // Літ. Україна. – 2018. – № 34, 20 верес. – С. 1.

Жулинський М. Майстер зазивання духів : [аналіз творчості Петра Кралюка] / М. Жулинський // Літ. Україна. – 2018. – № 8, 1 берез. – С. 6.

Книга «Каган і холята» заслужила премію імені Світочів // Вісті Рівненщини. – 2021. – № 37, 17 верес. – С. 16.

Конопелько В. Промені «Дерманського світильника» : лауреатом цьогорічного мистецького свята став Петро Кралюк / В. Конопелько // Рівнен. діалог. – 2008. – 26 верес. – С. 7.

Конопелько В. «Реліквія» Петра Кралюка / В. Конопелько // Вільне слово. – 2010. – 5 жовт. – С. 6. – Рец. на кн. : Кралюк, П. Реліквія / П. Кралюк. – Острогоз : Острозька академія, 2010.

Кочерга С. О. Архетип скриптора в художньому світі Петра Кралюка / С. О. Кочерга // Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : зб. наук. пр. / Національний ун-т «Острозька академія» ; уклад.: С. О. Кочерга, Р. А. Криловець, Ю. В. Миненко. – Острог : Острозька академія, 2017. – С. 35-39.

Кралюк Петро Михайлович // Літературна Рівненщина : антол. Вип. 2 / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне, 2010. – С. 191.

Кралюк Петро Михайлович // Літературна Рівненщина : антол. : до 20-річчя обл. організації письменників. – Рівне, 2005. – С. 252.

Кралюк Петро Михайлович // Літературна Рівненщина : довідник / упоряд. і ред. Є. Шморгун. – Рівне, 2003. – С. 74.

Кралюк Петро Михайлович // Пащук І. Г. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Г. Пащук. – Рівне, 2005. – С. 92.

Кралюк Петро Михайлович (1958 р.н.) : (за твір «Діоптра, або Дзеркало, в якому бачимо не лише себе, а й інших, подорожуючи в часі та просторі : [премія імені Світочів] // Премії Рівненщини за досягнення у сфері літератури, культури і мистецтва : біобібліогр. покажч. / уклад.: Л. М. Малишева, Т. В. Матушевська, В. П. Гуріна – Рівне, 2019. – С. 94-95.

Кралюк Петро Михайлович // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти. – Рівне, 2016. – С. 105-107.

Кузема Д. Про козацьку міфологію та її творців : [презентація книги П. Кралюка «Козацька міфологія України: творці та епігони» / Д. Кузема, А. Непомняща // Львонокомбінат. – 2017. – 27 січ. – С. 13.

Матчук А. Підтекст повісті П. Кралюка «Зона» та засоби його реалізації / А. Матчук // Актуальні проблеми літературознавчої термінології : зб. : до 25-річчя ф-ту інозем. філології Рівнен. держ. гуманітар. ун-ту / Рівнен. держ. гуманітар. ун-т ; відп. ред. Є. М. Васильєв. – Рівне, 2017. – С. 140-143.

Меліхова І. Книга – це не просто текст, а інформаційний простір : [презентація книги П. Кралюка «Синопис»] / І. Меліхова // Літ. Україна. – 2014. – № 36, 25 верес. – С. 14.

Непомняща А. Князівські династії та невідома війна за руську спадщину у романі Петра Кралюка [«Данило Острозький: образ, гаптований бісером»] / А. Непомняща // Львонокомбінат. – 2016. – 25 листоп. – С. 13.

Непомняща А. Розвінчаний Богдан Петра Кралюка : [книга «Богдан Хмельницький: легенда і людина»] / А. Непомняща // Львонокомбінат. – 2017. – 3 листоп. – С. 8.

Олефір Д. «Синопис» української історії Петра Кралюка / Д. Олефір // Літ. Україна. – 2015. – № 18-19, 30 квіт. – С. 3.

Павленко Г. «Діоптра»: шлях від легенди до прозріння / Г. Павленко // Погорина. – 2007. – № 2/3. – С. 201-203.

Поліщук Я. Незбагненне свічадо пам'яті / Я. Поліщук // Погорина. – 2008. – Вип. 4/5. – С. 251-254. – Рец. на кн. : Кралюк, П. Діоптра, або Дзеркало, в якому бачимо не лише себе, а й інших, подорожуючи в часі та просторі : іст.-інтелект. детектив. – Луцьк : Твердиня, 2007.

Синюк С. Без гніву і пристрасті : [роман П. Кралюка «Сильні та одинокі»] / С. Синюк // Літ. Україна. – 2011. – № 36, 22 верес. – С. 7.

Синюк С. Осмислення спадщини / С. Синюк // Замкова гора. – 2016. – 12 листоп. – С. 11. – Рец. на кн. : Кралюк, П. Данило Острозький: образ, гаптований бісером : роман-реконструкція / П. Кралюк. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2016.

Синюк С. Сяйво «Синописа»: над прочитанням / С. Синюк // Літ. Україна. – 2015. – № 6, 5 лют. – С. 12. – Рец. на кн. : Кралюк, П. Синопис / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2014.

Синюк С. Таємниця темних віків : [книга П. Кралюка «Данило Острозький: образ, гаптований бісером»] / С. Синюк // Голос України. – 2016. – 19 листоп. – С. 14.

Снісаренко С. Ще одна повість про Пересопницьке Євангеліє побачила світ : [П. Кралюк «Блага вість від княгині Жеславської. Історія Пересопницького Євангелія»] / С. Снісаренко // Сім днів. – 2011. – № 30, 21 лип. – С. 11.

Цимбалюк Є. «Діоптра»: шлях від легенди до прозріння / Є. Цимбалюк // Вільне слово. – 2007. – 11 груд. – Рец. на кн. : Кралюк П. Діоптра, або Дзеркало, в якому

бачимо не лише себе, а й інших, подорожуючи в часі та просторі : іст.-інтелект. детектив. – Луцьк : Твердиня, 2007.

Шишкова Г. Петро Кралюк написав роман-реконструкцію про Данила Острозького / Г. Шишкова // Замкова гора. – 2016. – 29 жовт. – С. 3.

Щириця П. Фабрика(нт) альтернативного роману, або Контамінатор літератури й історії : «Ярославів Вал» презентував книжку Петра Кралюка «Каган і хохлята» / П. Щириця // Літ. Україна. – 2019. – № 23-24, 22 черв. – С. 4.

Якубович М. «Такі люди не будують імперій» / М. Якубович // Літ. Україна. – 2010. – № 44, 2 груд. – С. 5. – Рец. на кн. : Кралюк, П. Шестиднев, або Корона дому Острозьких : роман / П. Кралюк. – Київ : Ярославів Вал, 2010.

Публікації про П. М. Кралюка в мережі інтернет

Белаш І. «Віднайдення раю» П. Кралюка: ідейно-художній аналіз історії прози в контексті сучасного літературного процесу [Електронний ресурс]. – Електронні дані. – Режим доступу: <https://eprints.oa.edu.ua/1411/>. – Назва з екрана.

Кралюк Петро Михайлович [Електронний ресурс] : // Вікіпедія : вільна енциклопедія. – Електронні дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3S8EMQ9>. – Назва з екрана.

Кралюк Петро Михайлович [Електронний ресурс] // Рівняни : сайт для успішних людей. – Електронні дані. –

Режим доступу: <https://my.rv.ua/dossier-details/kralyuk-petro-mihaylovich/>. – Назва з екрана.

Пасічник І. Д. Кралюк Петро Михайлович // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – Київ : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Електронні дані. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2708>. – Назва з екрана.

Петро Кралюк [Електронний ресурс] : [перелік наукових праць]. – Електронні дані. – Режим доступу: <https://scholar.google.com.ua/citations?user=CFFuhNkAAAAj&hl=uk/>. – Назва з екрана.

Слабошпицький М. Про Петра Кралюка та його книжки [Електронний ресурс] : принадний прецедент письменника і вченого // День. – 2019. – № 67-68. – Електронні дані. – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/article/ukrayintsi-chytayte/pro-petra-kralyuka-ta-yoho-knyzhky>. – Назва з екрана.

Іменний покажчик

А

Адамчук А., авт., 34
Анна Київська, про неї, 27
Атаманенко В., авт., 26

Б

Бандера С., про нього, 23, 27, 28
Бастюк Б., про нього, 29

Белаш І., авт., 39
Берега Ю., авт., 34
Берія Л., про нього, 27
Берковський В. Є., рец., 25
Берковський В. П., рец., 26, 27
Білоус П., авт., 34
Бондар С., авт., 19
Бондаренко С., авт., 34

Бондар-Терещенко І., авт., 34
Бубенщиков В., авт., 19

В

Васильєв Є. М., ред., 37
Василькович В., про нього, 32
Вишневецький Я., про нього, 27,
28
Вишневецькі, князі, про них, 25
Вишоватий А., про нього, 23
Вінграновський М., про нього, 34
Вокальчук Г., авт., 35
Володимир, князь, про нього, 28

Г

Галабуз Л. С., упоряд., 24
Гоголь М., про нього, 22
Гринів О., авт., 35
Гуріна В. П., уклад., 36

Д

Дзьобик Ю., авт., 35
Достоевський Ф., про нього, 30

Ж

Жеславська, про неї, 23, 29
Жулинський М., авт., 29, 35

І

Івшина Л., ред., 23

К

Коллонтай Г., про нього, 30
Конашевич-Сагайдачний П., про
нього, 28, 31
Конопелько В., авт., 35
Короненко С., інтерв., 27, 28
Коскін П., інтерв., 30
Костомаров М., про нього, 23
Костюшко Т., про нього, 32
Котляревський І., про нього, 20, 31
Кочерга С. О., авт., 76
Кочерга С. О., уклад., 36
Криловець Р. А., уклад., 36
Кузема Д., авт., 37
Куліш П., про нього, 30

Л

Лавренчук В. П., авт., 27
Лотоцький Г. П., упоряд., 24
Лук'яненко Л., про нього, 29
Луценко Ю., про нього, 29
Лятос Ян, про нього, 22

М

Мазаний В., інтерв., 28, 29
Мазепа С., про нього, 27, 32, 33
Малишева Л. М., уклад., 36
Манько М. П., упоряд., 25
Магусевська Т. В., уклад., 36
Матчук А., авт., 37
Меліхова І., авт., 37
Мудрий Я., про нього, 23

Н

Наливайко С., про нього, 26
Непомняща А., авт., 37
Нестор, про нього, 23

О

Олефір Д., авт., 37
Острозький В.-К., про нього, 28,
32

П

Павленко Г., авт., 37
Пасічник І. Д., авт., 22, 26
Пащук І. Г., авт., 36
Поліщук Я., авт., 38
Попович М. В., ред., 25, 26, 27
Потебня О., про нього, 30

Р

Рибенко Л., упоряд., 33, 36

С

Сагайдачний П., про нього, 23
Самчук У., про нього, 30
Синюк С., авт., 38
Скорина Ф., про нього, 27
Слабошпицький М., авт., 40
Слабошпицький М., упоряд., 33
Смотрицький М., про нього, 20,
21, 22, 32

Снісаренко С., авт., 38
Стефанович О., про нього, 26

Т

Тен (Хомичевський) Б, про нього,
28

Х

Хаврук Я., авт., 20

Ц

Цимбалюк Є, інтерв., 28
Цимбалюк Є., авт., 38

Ш

Шевченко Т. Г., про нього, 19, 22,
23, 24, 26, 27, 29, 30, 34
Шишкова Г., авт., 39
Шморгун Є., упоряд., 36

Щ

Щепанський В. В., авт., 22
Щириця П., авт., 39

Я

Якубович М. М., авт., 22, 39
Якубович С., авт., 19

Зміст

Від укладача.....	3
Життєпис Петра Кралюка	3
«Історія – це пам’ять нації...» /історична проза П. Кралюка/	6
Наукові праці, монографії П. М. Кралюка	19
Наукові публікації П. М. Кралюка в збірниках	23
Публікації в періодичних виданнях	27
Художні твори П. М. Кралюка	31
Художні твори П. М. Кралюка, опубліковані в збірниках.	33
Література про Петра Кралюка.....	34
Публікації про П. М. Кралюка в мережі інтернет.....	39
Іменний покажчик.....	40

Біобібліографічний нарис для організаторів
дитячого читання

**Петро Кралюк – філософ, письменник,
публіцист**

/до 65-річчя від дня народження/

Видавець та виготовлювач:

Рівненська обласна бібліотека для дітей

33028, м. Рівне

вул. Симона Петлюри, 27

Тел. (0362) 623-423

<http://rdobd.com.ua/>

dtbiblioteka@gmail.com

